

A Győri Ítéltábla dr. Vágvölgyi Ágnes ügyvéd által képviselt I. r. felperesnek, II. r. felperesnek a dr. Hankó Faragó Nóra ügyvéd által képviselt alperes ellen tagkizárás iránti perben a Szombathelyi Törvényszék 2017. november 30. napján kelt 28.P.20.232/2017/23/II. ítéletet ellen a felperesek által 26. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

Í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és az alperes 2017. február 11-én kelt, a I.-II.r. felperesek kizárása tárgyában hozott közgyűlési határozatát - az Intéző Bizottság 2016. december 2-án kelt határozatára is kiterjedően - hatályon kívül helyezi.

Az alperes köteles megfizetni a felperesek részére személyeként 116.000.- (egyszáztizenhatezer) forint első- és másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A Szombathelyi Törvényszék a fellebbezéssel támadott ítéletével a kereseti kérelmet elutasította. Kötelezte a felpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg az alperesnek személyenként 25.000,- Ft + Áfa perköltséget.

Az irányadó tényállás szerint az I. és a II. r. felperesek az alperes vadásztársaság tagjai. Az I. r. felperes 2006-tól 2014. február 21-ig elnöki tisztséget látott el, a II. r. felperes 2014. február 21-től a fegyelmi bizottság tagja volt.

Az alperes 2015. május 9-én módosított alapszabályának II.fejezet 12. pontja a tagok kötelezettségeire vonatkozó rendelkezéseket tartalmazza. A c.) alpont szerint „a tag nem veszélyeztetheti az egyesület céljának megvalósítását, közösségellenes és intrikus magatartásával a szervezeti életet nem veszélyeztetheti”.

Az alapszabály 17. pontja értelmében a fegyelmi vétségeket és a fegyelmi büntetéseket, a fegyelmi eljárás részletes szabályait, az első- és másodfokú fegyelmi szerveket, a jogorvoslati lehetőségeket a Fegyelmi Szabályzat (FSZ) határozza meg.

Az alperes vadásztársaság 2015. május 9-től hatályos Fegyelmi Szabályzata III. fejezet 4. §-a értelmében fegyelmi vétséget követ el az a vadász aki - többek között - intrikus magatartásával az

egyesület tagjait, testületi szerveit megsérti, az egyesület egységét megbontja, vagy megbontására törekszik.

Az 5. § f) pontja értelmében fegyelmi büntetés - egyebek mellett - a kizárás is.

Az FSZ IV. fejezete tartalmazza a fegyelmi szerveket, amely szerint a fegyelmi ügyekben első fokon a Fegyelmi Bizottság jár el, amely által kiszabott fegyelmi vétségekben másodfokon az Intéző Bizottság (IB) dönt. A kizárás büntetés kiszabására első fokon az Intéző Bizottság jogosult, ez esetben másodfokon a Közgyűlés jár el.

A FSZ V. fejezete rendelkezik az első fokú fegyelmi eljárás általános szabályairól.

A 11. § értelmében fegyelmi eljárást bejelentéssel bármely tag kezdeményezhet. A fegyelmi vétség elkövetésével alaposan gyanúsítható vadással szemben lefolytatandó fegyelmi eljárást - a gyanú megalapozását követő 30 napon belül - az egyesület elnöke a Fegyelmi Bizottsághoz címzett megkereséssel rendeli el.

A fegyelmi eljárás elrendelését megelőzően vizsgálni kell az adott cselekmény elévülését. A 11. § szerint elévül a cselekmény, ha a fegyelmi vétség elkövetése óta 1 év már eltelt vagy a fegyelmi vétség elkövetéséről a fegyelmi jogkör gyakorlójának több mint 30 napja tudomása van. A 12. § kitér arra, hogy az elrendelő határozatban meg kell jelölni azokat a tényeket, körülményeket, amelyek a fegyelmi vétség elkövetésének alapos gyanúját alátámasztják.

A 16. § rendelkezik a jegyzőkönyvezés módjáról. Abban röviden le kell írni az eljárási cselekmény menetét úgy, hogy az eljárási szabályok megtartását is ellenőrizni lehessen. A 17. § szerint az eljárás alá vont vadász nyilatkozatát, észrevételeit és a tanúk vallomását a személyekkel alá kell íratni.

A VI. fejezet szabályozza a fegyelmi határozat kötelező elemeit, az írásbafoglalás 15 napos határidejét, illetve az indokolási kötelezettséget is.

A Szombathelyi Törvényszék 2016. május 26-án jogerős végzésével elrendelte a ... Környéki Gazdák Vadásztársasága ... civil szervezet bírósági nyilvántartásába vételét.

A vadásztársaság 16 alapító tagja - köztük az I. és II. r. felperesek is - egyéb célkitűzések mellett - azzal a szándékkal hozták létre a vadásztársaságot, hogy vadászati lehetőséget biztosítsanak az alperes vadásztársaságba felvételt nem nyert helyi gazdák számára is.

Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy 2016-2017 évben a vadászterületeknek a vadásztársaságok közötti újrafelosztására került sor. A vadászterületekhez tartozó vadászati jog haszonbérletére vonatkozó szerződések lejártak és a vadásztársaságoknak új szerződéseket kellett kötniük az elkövetkezendő huzamos időtartamra a földtulajdonosok közösségeivel az 1996 évi. LV. tv. (Vtv.) rendelkezései alapján.

Mivel egy vadászterületre csak egy haszonbérelővel köthető érvényes szerződés, így az újonnan alakult vadásztársaságok a már meglévő vadászterületeinek megszerzésével juthattak vadászati lehetőséghez. Ebből eredően az alperes és a ... Környéki Gazdák Vadásztársasága ... között érdekellentét állt fenn.

Az I. r. felperes képviselője (dr. ... ügyvéd) az alperes vadásztársaság elnökének, ... nak és dr. ... nek címzett 2016. július 25-én kelt és alperes elnöke által 2016. augusztus 4-én átvett levelében felhívta a figyelmet az alperes és ... által vezetett ... Környéki Gazdák Vadásztársasága közötti, a vadászterületek megszerzéséből eredő érdekösszeütközésre azzal, hogy ez nem indokolhatja a személyükkel kapcsolatos valótlanosságok terjesztését. A levelet az I. r. felperes e-mailben a vadásztársaság valamennyi tagja részére megküldte.

A földtulajdonosi közösség a 2016. augusztus 17-én megtartott közgyűlésen 3/2016. (VIII.17.) számú határozatával az érintett terület vadászati jogára vonatkozó haszonbérleti szerződést a alperes

nevegal kötötte meg. A felperesek az alperes vadásztársaságra adták le a regisztrált földterületükkel kapcsolatos szavazatukat.

Dr. ... 2016. szeptember 27-én kelt, ... 2016. szeptember 28-án kelt levelében fegyelmi eljárást kezdeményezett az I., II. r. felperesekkel szemben az alperes vadásztársaság elnökénél.

Arra hivatkoztak, hogy a felperesek magatartása az alapszabály II. fejezet 12/c. pontjába ütközött, és veszélyeztette az egyesület céljainak megvalósulását. Ennek alapos gyanúja az alperes 2016. szeptember 25-én megtartott közgyűlésén bizonyosodott be, amikor ... és II. r. felperes egyértelműen akként nyilatkoztak, hogy beléptek a ... és ... (I. r. felperes) által alapított új vadásztársaságba, noha az új vadásztársaság az alperes vadászterületeit kívánta megszerezni. A felperesek a vadászati jog bérbeadásával kapcsolatosan lobbizási tevékenységet folytattak a földtulajdonosok irányába és ez ügyben megkeresték az Agrárkamarát is.

Az alperes elnöke a fentiek miatt 2016. október 6-án kelt határozatával rendelte el a felperesekkel szemben a fegyelmi eljárást arra hivatkozással, hogy eredményes tevékenységük esetén az egyesület célja megghiúsult volna. A fegyelemsértés gyanúja a 2016. szeptember 25-én megtartott közgyűlésen vált teljes körűen megalapozottá.

A 2016. október 29-én megtartott fegyelmi tárgyalás alapján a FB megállapította, hogy a felperesek az alapszabály II. fejezet 12/c. pontjába és a fegyelmi szabályzat 4. § (6) bekezdésébe ütköző fegyelmi vétséget követtek el. Ezért javasolták az első fokon döntésre jogosult Intéző Bizottságnak a felperesek a alperes nevéből való kizárását.

Az IB elnöke 2016. október 31. napján kelt határozatával a fegyelmi eljárást 2016. december 6-ig meghosszabbította.

Az Intéző Bizottság az I. r. felperesnek dr. ... intézőbizottsági taggal szemben bejelentett kizárási indítványát elutasította arra hivatkozással, hogy dr. ... meghallgatása alapján nem derült fény olyan körülményre, amelyre tekintettel tőle az ügy elfogulatlan megítélése nem várható.

Az intézőbizottság a 2016. december 2. napján megtartott fegyelmi tárgyalás eredményeként a felperesekkel szemben a kizárás fegyelmi büntetést szabta ki, és a felpereseket tájékoztatta a jogorvoslati jogosultságról.

A határozat indokolása szerint a felperesek vadásztársaságot alapítottak, és arra törekedtek, hogy az alperes előhaszonbérleti joggal biztosított haszonbérleti jogviszonyát megszüntessék. E célból jelentős mennyiségű szavazati megbízást gyűjtöttek a földtulajdonosoktól, illetve a Nemzeti Agrárkamaránál és különböző állami szerveknél lobbizási tevékenységet folytattak annak érdekében, hogy a Magyar Állam részéről meghatalmazott személy a földtulajdonosi közgyűlésen az új vadásztársaságra szavazzon. Ezen magatartásukkal a felperesek veszélyeztették az egyesület céljainak megvalósítását, és megosztották az egyesület tagságát.

Az I. r. felperesnél súlyosbító körülményként vették figyelembe, hogy az egyesület korábbi elnökeként tisztában volt magatartásának súlyos következményeivel, továbbá elnökségének öt éve alatt szabálytalanul végzett gazdasági tevékenységgel másfél millió forint kárt okozott az egyesületnek. A II. r. felperesnél súlyosbító körülményként értékelték, hogy részt vett a tagtoborzásban és az új egyesületben vezető szerepet vállalt.

A határozat kitért arra, hogy a felperesek az eljárás alatt együttműködést nem tanúsítottak.

Az alperes 2017. február 11-én megtartott rendkívüli közgyűlése 1. és 2. számú határozatával az elsőfokú döntést helybenhagyta. A felperesek tájékoztatása a bírói út igénybevételének lehetőségéről szóban történt meg.

A felperesek a kereseti kérelmükben a 2016. október 6. napján kelt, fegyelmi eljárást elrendelő, továbbá a 2016. október 29. napján a fegyelmi bizottság által hozott kizárást indítványozó határozat, az intézőbizottság elnökének 2016. október 31. napján kelt fegyelmi eljárást meghosszabbító és 2016. október 30-án kelt (elfogultsági kifogást) kizárási indítványt elutasító határozatának, az intézőbizottság 2016. december 2. napján meghozott kizárásról rendelkező határozatának, valamint a közgyűlés, mint másodfokú szerv által 2017. február 11. napján hozott kizárási határozatot helybenhagyó határozatának hatályon kívül helyezését kérték.

A másodlagos kérelmük a jogsértés tényének megállapítására irányult. Kérték az alperes perköltésben marasztalását.

Sérelmezték, hogy a fegyelmi eljárás megindítására alapos gyanú hiányában került sor, és az erre okot adó tényeket sem jelölték meg.

A felperesek elévülésre is hivatkoztak, amit az alapozi meg, hogy a vadásztársaság elnöke az eljárás 2016. október 6-i elrendelését megelőző 30 napon túl, azaz már a 2016. július 25-én kelt levélből tudomást szerzett az alapos gyanúról, illetve az azt alátámasztó körülményekről.

A dr. ...rel szemben előterjesztett elfogultsági kifogás kérdésében az intézőbizottság hatáskör hiányában járt el, ugyanis a kizárni kért személy az intézőbizottság tagja volt. Az intézőbizottság nem tett eleget az indokolási kötelezettségének.

Az első- és másodfokú fegyelmi határozat is nélkülözi a fegyelmi vétség elkövetését alátámasztó bizonyítékok megjelölését.

A felperesek az ügy érdemében arra hivatkoztak, hogy az alapszabály nem tiltja, hogy a tagok másik vadásztársaságba is belépjenek.

Nem veszélyeztették az egyesület céljainak megvalósítását, ugyanis a vadásztársaság területén többségi földtulajdonosként a Magyar Állam volt döntési helyzetben. Ebből következően a gazdák irányában kifejtett esetleges lobbiz tevékenysége is eleve céltalan lett volna.

A felperesek kereseti kérelmüket a 2013. évi V. törvény (Ptk.) 3:35. § 3:36. § (1) bekezdésére, a 3:37.§-ra alapították, figyelemmel arra, hogy a támadott határozatok sértik a Ptk. 3:70. § (2) bekezdését, valamint a fegyelmi szabályzat 1. §, 8. §, 11. §, 12. §, 13. §, 15. §, 16. §, 19. §, 24. § és 26. §-ait .

Az alperes a kereset elutasítását indítványozta, mivel a fegyelmi eljárást szabályszerűen folytatták le, a fegyelmi határozatban foglaltak ténybelileg is megalapozottak.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az egyesület belső életébe tartozik annak megítélése, hogy mely magatartást tekint az egyesület céljainak megvalósítását és a szervezeti életet veszélyeztetőnek.

A vadászterületek újrafelosztásával kapcsolatos versenyhelyzetben a konkurens vadásztársaságban elfoglalt tagi státusz alkalmas arra, hogy az alperes céljainak megvalósítását veszélyeztesse. Az elsőfokú bíróság ezen álláspontja alátámasztására a felperesek által a fegyelmi eljárásban előadottakra és ... írásbeli nyilatkozatára hivatkozott.

Az elévülés kérdésében a törvényszék osztotta az alperes álláspontját, miszerint a 2016. szeptember 25-i közgyűlésen vált a gyanú olyan súlyúvá, amely már alapot adott fegyelmi eljárás megindítására. A 2016. július 25-én kelt levél nem tartalmazott egyértelmű utalást a felpereseknek az új vadásztársaságban betöltött szerepére, a levél megírását nem ez a körülmény motiválta.

2016. októberéig nem volt lehetőség annak ellenőrzésére, hogy a konkurens vadásztársaságot a civil szervezetek nyilvántartásába bejegyezték-e.

A fentiek miatt a fegyelmi eljárás megindítására okot adó, a felperesek terhére rótt cselekmények nem évültek el.

A fegyelmi eljárás lefolytatásával összefüggésben az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy az alperes az alapszabályban és a fegyelmi szabályzatban írt határidőket betartotta.

A fegyelmi eljárást elrendelő határozatban pontosan meghatározták, hogy milyen magatartás miatt indult a felperesekkel szemben fegyelmi eljárás. A felperesek nem éltek a védekezésüket alátámasztó bizonyítás indítványozásának lehetőségével.

Nem vitatták, hogy olyan új vadásztársaság alapításában vettek részt, amelynek céljai megvalósításához éppen úgy vadászterületre volt szüksége, mint az alperesnek.

A törvényszék akként foglalt állást, hogy a felperesek nem hivatkozhattak megalapozottan dr. ... elfoglaltságára, azt az IB elbírált.

Az alperes tehát jogszerűen hozta meg a felperesekkel szemben a kizárásukat megállapító fegyelmi határozatot, ezért a bíróság a felperesek keresetét elutasította.

A felperesek a fellebbezésükben az elsőfokú ítélet megváltoztatását kérték a kereseti kérelemben foglaltak szerint az alperes perköltségben marasztalása mellett. Másodlagos fellebbezési kérelmük a jogsértés tényének megállapítására irányult.

Az elsőfokú eljárásban előadottakkal egyezően hangsúlyozták, hogy az alperes egy elévült ügyben az eljárási szabályok megsértésével hozott határozatot, amelyben bizonyított fegyelmi vétség hiányában alkalmazta a felperesekkel szemben a kizárás büntetést.

Az elsőfokú bíróság a Ptk. 3:37. §-ban foglaltak sérelmével elmulasztotta a felpereseket az egyesületből kizáró határozat és az azt megelőző eljárás törvényességi vizsgálatát. A felhívott rendelkezés alapján a bíróságnak éppen az a feladata, hogy felülvizsgálja, hogy a támadott határozat meghozatala során az alperes eljárása a jogszabályoknak és az alapító okiratnak megfelelt-e.

Az ítélet indokolásában foglaltakkal szemben a felperesek kitértek arra, hogy nem végeztek az alperes céljait veszélyeztető lobbizási tevékenységet, önmagában pedig az új vadásztársaságba való belépés fegyelmi vétségnek nem tekinthető. A r.Pp. 164.§, (1) bekezdés alapján nem a felperesek feladata volt az ellenbizonyítás, hanem az alperesnek kellett volna igazolnia a fegyelmi vétség elkövetését és a kizárás büntetés alkalmazásának indokait figyelemmel arra is, hogy más eljárás alá vont taggal szemben lényegesen enyhébb büntetést szabtak ki.

Sérelmezték a felperesek, hogy a bíróság az elsőfokú eljárásban olyan bizonyítékokat vett figyelembe, amelyeket a fegyelmi eljárásban az alperes nem terjesztett elő. A fegyelmi határozat bírósági felülvizsgálata nem egy új fegyelmi eljárás, amely lehetőséget ad a korábban elmulasztott bizonyítás foganatosítására, hanem a már lefolytatott fegyelmi eljárás jogszerűsége vizsgálható. Ez okból az alperes új, korábban nem hivatkozott bizonyítékokat nem terjeszthetett volna elő, az elsőfokú bíróság pedig ezeket már nem értékelhette volna.

Ennek alátámasztására emelték ki ... 2016. szeptember 28-i, álláspontjuk szerint valótlanságokat tartalmazó levelét, ... 2016. november 16-i írásbeli vallomását, a ... által 2017. január 9-én, az elsőfokú fegyelmi eljárás lezárultát követően aláírt nyilatkozatot, valamint az Agrárkamara elnökei által az NFA-nak írt kérelmet, amelyre az elsőfokú fegyelmi határozat indokolása is csak utal, de nem képezte a fegyelmi alapeljárás anyagát. A 2016. augusztus 17-i földtulajdonosi közgyűlésről készült jegyzőkönyv sem volt része a fegyelmi eljárás iratanyagának, abból azonban éppen az derül ki, hogy a vadászterületek 54%-a a Magyar Állam tulajdona, így a képviselője szavazata a haszonbérlet kérdését eldöntötte. A 2017. február 11-i másodfokú döntést hozó rendkívüli közgyűlés jegyzőkönyve azért nem vehető figyelembe bizonyítékként, mivel a közel két és fél órás ülés

jegyzőkönyvét a FSZ 17.§. sérelmével dr. ... utólag írta. A felperesek itt sem kaptak lehetőséget védekezésük ismertetésére.

Sérelmezték, hogy a másodfokú fegyelmi határozat jogorvoslati tájékoztatása nem felel meg a Ptk. 3:70. § (2) bekezdésének, mivel a határozat csak annyit tartalmaz, hogy „A kizártak jogi felvilágosítása szóban megtörtént, az elévülésről és az esetleges bírói út igénybevételéről.”

A felperesek a fellebbezésükben ismét hivatkoztak arra, hogy az új vadásztársaságba való belépés lehetőségéről az alperes már 2016. júliusában tudomást szerzett, ezért az eljárás megindításához szükséges megalapozott gyanú már ekkor felmerült. Figyelemmel arra, hogy ezt követő 30 napon túl került sor a fegyelmi eljárás megindítására, ezért az arra alapot adó cselekmény - a bizonyítottsága esetén is - már elévült. Annak a körülménynek, hogy az alperes a civil szervezetek nyilvántartásából nem tudta ellenőrizni a konkurens vadásztársaság megalakulását, a gyanú felmerülése szempontjából relevanciája nincs.

A kizárás és a fegyelmi vétség elkövetésének alapjául szolgáló lobbizási tevékenység, semmilyen módon nem igazolt. Emellett az esetleges lobbizási tevékenységről legkésőbb 2016. augusztus 17-én tartott földtulajdonosi gyűlésen az alperes vezetőinek tudomást kellett szerezni, ehhez képest is bekövetkezett az elévülés.

A vadászterületekkel összefüggésben a felperesek kitértek arra, hogy 2016. évben a vadászati hatóságok jelölték ki a földtulajdonosi közösségek határát, majd a földtulajdonosok az ezt követően összehívott első közgyűlésen szavazattöbbséggel döntöttek az 1996. évi LV. törvény (Vtv.) értelmében vadászati jog hasznosításának módjáról és feltételeiről.

A 2016. augusztus 17-én megtartott földtulajdonosi gyűlésen a jelenléti ív szerint a ... Környéki Gazdák Vadásztársasága nem vett részt, és nem tett ajánlatot a haszonbérleti szerződésre, így a gazdáknak lehetőségük sem volt az új vadásztársaságra szavazni. A fentiek mellett nem hagyható figyelmen kívül, hogy az alperes neve előhaszonbérleti joggal rendelkezett, ami önmagában kizárja a lehetőségét annak, hogy az új vadásztársaság az alperes neve céljait veszélyeztesse. Tévedett tehát az elsőfokú bíróság, amikor döntését azzal indokolta, hogy a felperesek azért veszélyeztették az alperes céljait, mivel olyan vadásztársaság alapításában vettek részt, amelynek érdekei az alperesével ütköznek.

Hangsúlyozták, hogy a hatóság által kijelölt vadászati terület többségi tulajdonosa a Magyar Állam, ezért a felperesek terhére rótt lobbizási tevékenység nem csak valótlan, hanem indokolatlan is.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az ítélet helybenhagyására irányult annak helyes indokai alapján.

Kiemelte, hogy az alperes autonómiájának tiszteletben tartása mellett csak akkor van lehetőség a határozat hatályon kívül helyezésére, ha az egyesület jelentős súlyú, a jogi személy jogszerű működését veszélyeztető jogsértés elkövetésével hozta meg határozatát.

Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperesek ellenérdekű vadásztársaságot alapítottak, amely az alperes rovására vadászterületet kívánt megszerezni. A felperesek ez okból a területszerzésben dönteni jogosult földtulajdonosokat megtévesztő módon befolyásolták egyúttal viszályt szítva az alperes tagjai között.

A felperesek a határozat hatályon kívül helyezése iránti kérelmüket részben arra alapították, hogy az alperes a Ptk. 3:70. § (2) bekezdésének megsértésével hozta meg határozatát.

Ezzel szemben megállapítható, hogy a határozatokat az alperes írásbafoglalta, indokolással látta el, azok tartalmazták a kizárás alapjául szolgáló tényeket és bizonyítékokat, valamint a jogorvoslati lehetőségről szóló tájékoztatást is.

A felperesek a Fegyelmi Szabályzat egyes pontjai sérelmére azért nem hivatkozhatnak, mivel a Ptk. 3:37. §-a csak jogszabályba vagy a létesítő okiratba ütközés esetén teszi lehetővé a határozat hatályon kívül helyezését.

A fentiekén túl azonban a Fegyelmi Szabályzatba ütközésre történő hivatkozások érdemben is alaptalanok az alábbiak szerint.

Az alperes kitért arra, hogy az elsőfokú fegyelmi határozat az alapszabály II. fejezet 12. pont c) alpontja mellett a fegyelmi szabályzat III. fejezet 3. bekezdését tévesen hivatkozta meg, azonban az eljárásban résztvevők számára egyértelmű volt, hogy a fegyelmi eljárás az alapszabály fenti rendelkezése, illetve a fegyelmi szabályzat 4. § (6) bekezdésében foglaltaknak a megsértésére alapul. A fegyelmi vétségnek a fegyelmi szabályzat szerinti pontatlan megjelölése a helyesen megjelölt alapszabályi hivatkozás mellett az ügy érdemére kihatással lévő eljárásjogi hibaként nem értékelhető.

A fegyelmi szabályzat 8. §-ával összefüggésben az alperes hangsúlyozta, hogy a fegyelmi szabályzat 9. §-a alapján az intézőbizottság hatáskörébe tartozik az elfogultsági kifogás elbírálása. Az elfogultsággal érintett dr. ... nyilatkozatát követően, az ő tartózkodása mellett az intézőbizottság másik két tagja szavazta meg a kizárási indítvány elutasítását, így e körben jogsértés nem állapítható meg.

A fegyelmi szabályzat 11. § és 19. §-ával kapcsolatosan alperes kiemelte, hogy az elévülési kifogás nem lehet alapos, mivel az alperes 2016. szeptember 25-én megtartott közgyűlésén beszerzett tagi nyilatkozatok birtokában vált a gyanú olyan súlyúvá, ami a fegyelmi eljárás megindítására alapot adhatott.

A 2016. július 25-én írt levél nem tartalmaz pontos adatot arra vonatkozóan, hogy felperesek a megalapított vadásztársaság tagjai voltak-e, abból nem derül ki, hogy kik ellen indítható a fegyelmi eljárás.

A fegyelmi szabályzat 12. §-át sem sértette az alperes, mivel a fegyelmi eljárást elrendelő határozatban megjelölte, hogy felperesek mely tevékenysége alapján indította meg az eljárást, és azt is, hogy erről a 2016. szeptember 25-i közgyűlésen értesült az alperes fegyelmi jogkört gyakorló szerve.

A felperesek nem fejtették ki, hogy az alperes milyen módon sértette a fegyelmi szabályzat 15. § és 16. § 19. §-át.

Az ítéletábra a felperesek fellebbezését a r.Pp 256/A.§. (1) bekezdés f) pontja alapján tárgyaláson kívül elbírálva azt alaposnak ítélte.

Az ítéletábra megállapította, hogy az elsőfokú bíróság helyes tényállásból téves jogi következtetést levonva utasította el a felperesek kereseti kérelmét.

A bíróság a civil szervezet autonómiájának tiszteletben tartása mellett a szervezeti határozatok tartalmi, célszerűségi felülvizsgálatára nem jogosult, a Ptk. 3:37. § (1) bekezdése értelmében a támadott határozatokat kizárólag jogszabálysértés vagy a létesítő okiratba ütközés esetén helyezheti hatályon kívül, szükség esetén az új határozat meghozatalának elrendelése mellett.

Ennek során csak a határidőben előterjesztett kifogások, jogszabálysértések vizsgálhatók. A sérelmes határozat megtámadására rendelkezésre álló 30 napos határidő nem hosszabbítható meg azáltal, hogy a döntést sérelmezők a bírósági eljárás lefolytatása alatt újabb indokokra hivatkoznak. A fentiek mentén kell a bíróságnak vizsgálnia, hogy a felperesek kizárását elrendelő határozat és a határozathozatalhoz vezető eljárás keresetben megjelölt okokból jogsértő-e, az alapszabályba ütközik-e.

Itt tér ki az ítéletábra arra, hogy a Ptk. felhívott 3:36.§. 3:37. §-a a jogi személynek a felperesekre sérelmes döntését - azaz a kizárást tartalmazó határozat - hatályon kívül helyezését teszi lehetővé az ennek tárgyában indított kereset alapján. A bíróság egységes folyamatként vizsgálja a határozatnak és a meghozatalához vezető eljárásnak a jogszerűségét. A sérelmes határozat meghozatala egyes részcselekményeinek (fegyelmi eljárás elrendelése, meghosszabbítása, elfogultsági kifogás elbírálása) azonban külön-külön történő hatályon kívül helyezésére nincs jogi lehetőség.

A felperesek az ügy érdemében alappal érvelnek azzal, hogy önmagában nem jogsértő, nem ütközik az alapszabályba, és fegyelmi vétséget sem valósít meg, ha ugyanaz a személy több vadásztársaságnak is tagja.

A tag egymással érdekellentétben álló vadásztársaságokban való egyidejű jelenléte azonban már alkalmas arra, hogy veszélyeztesse az egyik vadásztársaság működését, céljai megvalósítását. A konkurens vadásztársaságok között nyilvánvaló érdekütközést eredményez, ha - a működésük alapvető feltételét jelentő -, akár részben azonos vadászterületek megszerzését tűzik célul.

A konkurens vadásztársaság érdekében kifejtett lobbitevékenység is - bizonyítottsága esetén - az alapító okirat II. fejezet 12. pont c) alpontban foglaltakat valósíthatja meg.

Ezen jogsértés bekövetkeztének a valószínűsége önmagában az alapos gyanú fogalmát kimeríti.

A fegyelmi szabályzat V. fejezet 11. §-a szerint „a fegyelmi eljárás elrendelését megelőzően vizsgálni kell az adott cselekmény elévülését:... a fegyelmi vétség elkövetéséről a fegyelmi jogkör gyakorlójának több mint 30 napja tudomása van.”

A fentiek értelmében tehát amennyiben a fegyelmi jogkör gyakorlója a jogsértőnek tekintett cselekmény tekintetében az alapos gyanú birtokában van, azonban az attól számított 30 napon belül a fegyelmi eljárást nem indítja meg, úgy az adott cselekmény, a jogsértés elévül.

A Fegyelmi Szabályzat fentiekben idézett 11. §-a alapján tehát jelen esetben azt kell vizsgálni, hogy a fegyelmi vétség alapjául szolgáló cselekményről a fegyelmi jogkör gyakorlója (azaz az IB, FB stb.)- a fegyelmi eljárást kezdeményező dr. ... és ... intézőbizottsági tagok - mikor szereztek tudomást.

A 11. § egésze és az 1. § egybevetéséből az is megállapítható, hogy a fegyelmi eljárás kezdeményezéséhez nem a sérelmes cselekmény kétséget kizáró bizonyossága, hanem annak alapos gyanúja, valószínűsége szükséges.

A Fegyelmi Szabályzat fentiek szerinti értelmezését a konkrét esetre alkalmazva az állapítható meg, hogy a fegyelmi eljárás megindítására alapot adó cselekményekről (konkurens vadásztársasági tagság, lobbitevékenység gyanúja) dr. ... már 2016. szeptember 25-i közgyűlést megelőzően is - a valószínűség szintjén - tudomással bírt.

Ezt támasztja alá ... 2016. július 25-én kelt, valamennyi vadásztársaságnak megküldött levele, amely kifejezetten utal mind az új vadásztársaság alapítására, mind a vadásztársaságok közti érdekellentétre. A levél az új társaság tagságának beazonosítására ugyan nem alkalmas, de ... és az új társaság közti tagi kapcsolatra - a fegyelmi eljárás megindításához elegendő valószínűséggel - azaz az alapos gyanú szintjén következtetni enged.

Az alapos gyanú 2016. szeptember 25-e előtt fennálltát igazolja dr. ...nek a 2017. augusztus 17-i földtulajdonosi gyűlésről szeptember 25-én a vadásztársaság közgyűlésén tartott beszámolója is,

amelyben dr. ... - ... azt megerősítő információit megelőzően is - egyértelműen megnevezte a később fegyelmi eljárás alá vont vadásztársakat és a terhükre rótt magatartásokat is.

„Néhány vadásztársunk vadászati jog bérbeadásával kapcsolatban önálló gyűjtésbe kezdett a gazdákat félrevezetve,miközben új vadászterületet kívántak kialakítani. Ebbe a vadásztársaságba ... vezetésével ..., II.rendű felperes neve és ... is belépett. Ezután levelet kaptunk ...tól, hogy érdekösszeütközés van a régi és az új vadásztársaság között." ... a Magyar Állam dr. ...t bízta meg azzal, hogy szervezze le a földtulajdonosi közgyűlést szabályszerűen. A közgyűlés napján az új vadásztársaság tagjai nem kívánták üdvözölni a megérkezéskor a régi vadásztársaság tagjait".

Dr. ... beszámolójának fenti részlete alátámasztja, hogy már a 2016. augusztus 17-én megtartott földtulajdonosi gyűlésen is tisztában volt az új vadásztársaság megalakításával, és azzal is, hogy az általa megnevezett vadásztársak az új egyesületnek is tagjai, meg tudta különböztetni a régi és az új társaság tagjait. Ezért a „kettős tagokkal” szemben a fegyelmi eljárás megindításának nem volt akadálya.

A felperesek terhére rótt cselekményről a valószínűség szintjén, alapos gyanúként a fegyelmi jogkör gyakorlójának tudomása volt, ezért a fegyelmi eljárás 2016. október 6-án történt elrendelésekor az annak alapjául szolgáló cselekmény már elévült.

A másodfokú bíróság kitér arra, hogy a ... által előterjesztett elfogultsági kifogást elutasító határozat nyilvánvalóan sérti a fegyelmi szabályzat 8.§-ában foglaltakat, mivel a kizárás büntetést kiszabó elsőfokú fegyelmi határozatot éppen az a két intézőbizottsági tag, azaz dr. ... és ... hozta, akik a fegyelmi eljárást maguk kezdeményezték. Pártatlanságuk ezért fogalmilag kizárt.

A kifejtettek önmagukban, a fegyelmi eljárás sérelmezett egyéb hiányosságai vizsgálata nélkül is a támadott fegyelmi határozatok hatályon kívül helyezését alapozzák meg

Ez okból a felperesek által hivatkozott további jogsértések - a pontos, írásbeli jogorvoslati tájékoztatások elmaradása, a jegyzőkönyvezés hiányosságai, a határozatok konkrét bizonyítékok megjelölését nélkülöző indokolása - érdemi vizsgálata szükségtelen.

A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság a törvényszék ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta.

A fellebbezés eredményre vezetett, ezért az alperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felperesek első- másodfokú eljárásban felmerült költségei megtérítésére.

A perköltség a felperesek által lerótt egyenként 18.000,- Ft elsőfokú és 48.000,- Ft másodfokú illetékből, valamint személyenként összesen bruttó 50.000,- Ft, a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) (5) bekezdései alapján megállapított összegű ügyvédi munkadíjból áll.

Győr, 2018. április 5.

Dr. Világi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

. Sarmon Hedvig sk. . Vass Mária sk.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelűl: kiadó